

Как възприемаме света

Ани помирисва цветето – колко хубаво ухае! Лиа вижда жаба. А вие видяхте ли я? Тео яде банан. Ммм, сладък е! Ян се ослушва – някъде наблизо чурулика птичка. Мира предпазливо потапя краче във водата. Какво усеща? Колко приятно гъделичка брадата на тате!

Всичко това възприемаме с нашите сетива. Очите, ушите, носът, езикът, кожата изпращат съобщения до мозъка в главата ни. Той обработва съобщенията и ние виждаме, чуваме, усещаме миризмите, вкуса, допира. Така възприемаме света.

С носа помирисваме – усещаме миризми.

С очите виждаме – усещаме светлината.

С езика усещаме вкуса.

С ушите чуваме – усещаме звуците.

Усещаме допир с кожата по цялото си тяло, но устните, езикът и връхчетата на пръстите са най-чувствителни. Кожата е най-големият ни сетивен орган. С нея усещаме, когато някой леко ни погали или пощипне, усещаме полъха на вятъра или твърдостта на камъка, който държим. С кожата усещаме топлина и стуг. С нея усещаме и болка, когато се ударим или порежем.

С кожата усещаме допир и натиск, болка, топлина и стуг.

Какво усещаме с кожата

С опипване можем да разберем много за предметите. Има гладки и гранава повърхности. Някои предмети са със заоблена форма, а други имат ръбове и връхчета.

Пухкаво, мъхесто или хлъзгаво, остро, гранаво или гладко, топло или студено – кои неща ще докоснете и кои е по-добре да не пипате?

